

Campus de Blasco Ibáñez

Itineraris per les arquitectures de la Universitat de València

Itinerarios por las arquitecturas de la Universitat de València

Itineraries through the architecture of the Universitat de València

UNIVERSITAT
DE VALENCIA
525
anys

Campus de Blasco Ibáñez

Al començament del segle XX, la Universitat de València va tenir la necessitat d'ampliar els seus espais docents davant l'augment de matrícules i el devastador incendi que va assolar el 1932 la Facultat de Ciències, situada a l'edifici històric del carrer de la Nau. Això va comportar la planificació i disseny d'allò que seria la primera ciutat universitària de València. Els nous edificis de Ciències i Medicina van ser els primers a construir-se, integrats en l'anomenat, en aquells dies, passeig de València a la Mar, actual avinguda de Blasco Ibáñez.

A partir dels anys 30 de la citada centúria, l'arquitecte Javier Goerlich projectarà els principals edificis que donaran forma a la nova ciutat universitària: la Residència d'Estudiants, l'Escola d'Alts Estudis Mercantils (actual Biblioteca Joan Reglà) i el camp d'esports. Després de la riada del 1957, Fernando Moreno Barberà va dissenyar nous edificis per a facultats i escoles. Aquestes arquitectures formen part dels millors exemples del Moviment Modern realitzats a terres valencianes.

Campus de Blasco Ibáñez

A comienzos del siglo XX, la Universitat de València tuvo la necesidad de ampliar sus espacios docentes ante el aumento de matrículas y el devastador incendio que asoló en 1932 la facultad de Ciencias, ubicada en el edificio histórico de la calle de La Nave. Esto conllevo la planificación y diseño de la que sería la primera ciudad universitaria de Valencia. Los nuevos edificios de Ciencias y Medicina fueron los primeros en construirse, integrados en el llamado, por entonces, Paseo de Valencia al Mar, actual avenida de Blasco Ibáñez.

A partir de los años 30 de la citada centuria, el arquitecto Javier Goerlich proyectaría los principales edificios que fueron dando forma a la nueva ciudad universitaria: la Residencia de Estudiantes, la Escuela de Altos Estudios Mercantiles (actual Biblioteca Joan Reglà) y el campo de deportes. Tras la riada de 1957, Fernando Moreno Barberà diseñó nuevos edificios para facultades y escuelas. Estas arquitecturas forman parte de los mejores ejemplos del Movimiento Moderno realizados en tierras valencianas.

Blasco Ibáñez Campus

In the early 20th century, the Universitat de València was faced with the need to expand its teaching facilities due to an increase in student enrollment and the devastating fire that in 1932 ravaged the Faculty of Sciences, located in the historic building on Calle La Nave. These events prompted the planning and construction of what would become Valencia's first university city. The initial focus was on constructing new buildings for the faculties of Sciences and Medicine, located along the Paseo de Valencia al Mar, now known as Avenida de Blasco Ibáñez.

From the 1930s onwards, the architect Javier Goerlich played a pivotal role in shaping the new university city, designing buildings such as the Student Residence, the School of Advanced Commercial Studies (currently the Joan Reglà Library), and the sports field. Following the catastrophic flood of 1957, Fernando Moreno Barberà took the reins and designed additional buildings to accommodate various faculties and schools. These structures are considered some of the finest examples of the Modern Movement in the Valencian region.

The first of the university buildings that opens the Blasco Ibáñez campus is the Rectorate, the former Faculty of Sciences, and the seat of the university's administration. While initial plans in 1908 called for a classical design, the final building, completed in the 1930s amidst a period of cultural flourishing in Valencia, embraced a more modern aesthetic. The architects skillfully blended elements of classical architecture with modern styles, resulting in the building we can see today.

Campus de Blasco Ibáñez

Al començament del segle XX, la Universitat de València va tenir la necessitat d'ampliar els seus espais docents davant l'augment de matrícules i el devastador incendi que va assolar el 1932 la Facultat de Ciències, situada a l'edifici històric del carrer de la Nau. Això va comportar la planificació i disseny d'allò que seria la primera ciutat universitària de València. Els nous edificis de Ciències i Medicina van ser els primers a construir-se, integrats en l'anomenat, en aquells dies, passeig de València a la Mar, actual avinguda de Blasco Ibáñez.

A partir dels anys 30 de la citada centúria, l'arquitecte Javier Goerlich projectarà els principals edificis que donaran forma a la nova ciutat universitària: la Residència d'Estudiants, l'Escola d'Alts Estudis Mercantils (actual Biblioteca Joan Reglà) i el camp d'esports. Després de la riada del 1957, Fernando Moreno Barberà va dissenyar nous edificis per a facultats i escoles. Aquestes arquitectures formen part dels millors exemples del Moviment Modern realitzats a terres valencianes.

Campus de Blasco Ibáñez

A comienzos del siglo XX, la Universitat de València tuvo la necesidad de ampliar sus espacios docentes ante el aumento de matrículas y el devastador incendio que asoló en 1932 la facultad de Ciencias, ubicada en el edificio histórico de la calle de La Nave. Esto conllevo la planificación y diseño de la que sería la primera ciudad universitaria de Valencia. Los nuevos edificios de Ciencias y Medicina fueron los primeros en construirse, integrados en el llamado, por entonces, Paseo de Valencia al Mar, actual avenida de Blasco Ibáñez.

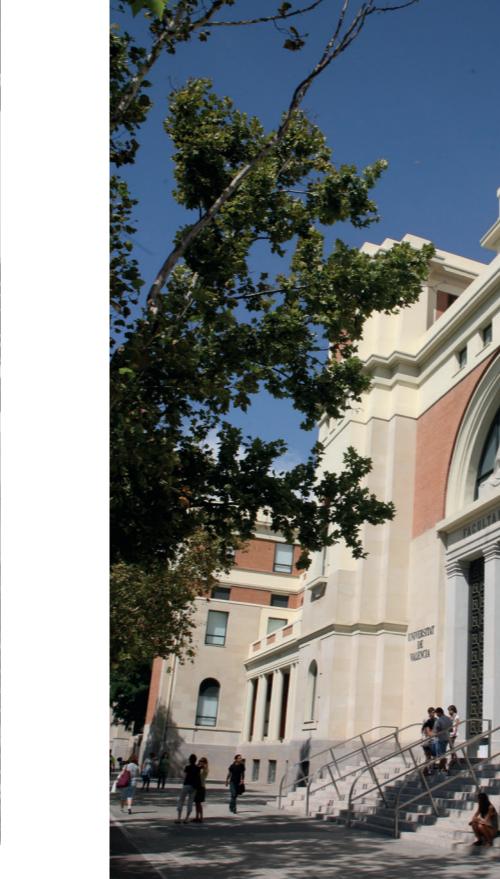
A partir de los años 30 de la citada centuria, el arquitecto Javier Goerlich proyectaría los principales edificios que fueron dando forma a la nueva ciudad universitaria: la Residencia de Estudiantes, la Escuela de Altos Estudios Mercantiles (actual Biblioteca Joan Reglà) y el campo de deportes. Tras la riada de 1957, Fernando Moreno Barberà diseñó nuevos edificios para facultades y escuelas. Estas arquitecturas forman parte de los mejores ejemplos del Movimiento Moderno realizados en tierras valencianas.

Blasco Ibáñez Campus

In the early 20th century, the Universitat de València was faced with the need to expand its teaching facilities due to an increase in student enrollment and the devastating fire that in 1932 ravaged the Faculty of Sciences, located in the historic building on Calle La Nave. These events prompted the planning and construction of what would become Valencia's first university city. The initial focus was on constructing new buildings for the faculties of Sciences and Medicine, located along the Paseo de Valencia al Mar, now known as Avenida de Blasco Ibáñez.

From the 1930s onwards, the architect Javier Goerlich played a pivotal role in shaping the new university city, designing buildings such as the Student Residence, the School of Advanced Commercial Studies (currently the Joan Reglà Library), and the sports field. Following the catastrophic flood of 1957, Fernando Moreno Barberà took the reins and designed additional buildings to accommodate various faculties and schools. These structures are considered some of the finest examples of the Modern Movement in the Valencian region.

The first of the university buildings that opens the Blasco Ibáñez campus is the Rectorate, the former Faculty of Sciences, and the seat of the university's administration. While initial plans in 1908 called for a classical design, the final building, completed in the 1930s amidst a period of cultural flourishing in Valencia, embraced a more modern aesthetic. The architects skillfully blended elements of classical architecture with modern styles, resulting in the building we can see today.

Facultat de Medicina i Odontologia

A la primera del segle XX es va plantejar la construcció d'aquest campus universitari i van ser la Facultat de Medicina i la contigua de Ciències els primers edificis que es van projectar, segons disseny de José Luis Oriol del 1908. Tanmateix, l'obra es va paralitzar i no es va reprendre fins a la dècada dels anys 30, moment en què es va fer càrec de les obres l'arquitecte madrileny Alfonso Fungairiño. D'aspecte sobri, clàssic i monumental, la Facultat de Medicina es considera una obra singular i molt apreciada del patrimoni arquitectònic universitari, la funció docent de la qual es manté intacta des de la seua inauguració.

Facultad de Medicina y Odontología

En los albores del siglo XX se planteó la construcción de este campus universitario, siendo la Facultad de Medicina, juntamente con la contigua de Ciencias, los primeros edificios que se proyectaron, según diseño de José Luis Oriol de 1908. Sin embargo, la obra se paralizó y no se retomó hasta la década de los años 30, momento en el cual se hizo cargo de las obras el arquitecto madrileño Alfonso Fungairiño. De aspecto sobrio, clásico y monumental, la Facultad de Medicina se considera una obra singular y muy apreciada del patrimonio arquitectónico universitario, la función docente de la cual se mantiene intacta desde su inauguración.

Faculty of Medicine and Dentistry

The construction of this university campus was proposed at the beginning of the 20th century. The Faculty of Medicine, together with the adjacent Faculty of Sciences, were the first buildings to be designed, following José Luis Oriol's 1908 plan. However, construction was halted and not resumed until the 1930s, when Madrid architect Alfonso Fungairiño took over. With its sober, classic, and monumental appearance, the Faculty of Medicine is considered a unique and cherished piece of university architectural heritage. Its teaching function has remained unchanged since its inauguration.

Centre de Simulació Interdisciplinària en Salut (CESIS). Clíiques universitàries

Els antics laboratoris, projectats el 1960, van formar part del conjunt de propostes presentades per l'arquitecte Moreno Barberà de nous edificis per a la Universitat de València. Seguint una dialèctica semblant a la resta de les seues construccions per al campus, i realitzat amb la intenció de servir com a complement a la pròxima Facultat de Ciències (actual Rectorat), hi va fer servir, en la construcció, materials i formes relacionades amb el Moviment Modern al qual s'adscriu. L'edifici, sotmès a diferents usos al llarg de la seua història, serveix en l'actualitat com a lloc destinat a la investigació de la salut i com a clíiques universitàries, ús vinculat també per la seua proximitat a la propera Facultat de Medicina i Hospital Clínic Universitari.

Centro de Simulación Interdisciplinaria en Salud (CESIS). Clínicas universitarias

Los antiguos laboratorios, proyectados en 1960, formaron parte del conjunto de propuestas presentadas por el arquitecto Moreno Barberá de nuevos edificios para la Universidad de València. Siguiendo una dialéctica similar al resto de sus construcciones para el campus, y realizado con la intención de servir como complemento a la próxima Facultad de Ciencias (actual Rectorado), empleó en su construcción materiales y formas relacionadas con el Movimiento Moderno al que se adscribe. El edificio, sometido a distintos usos a lo largo de su historia, sirve en la actualidad como lugar destinado a la investigación de la Salud y como clínicas universitarias, siendo éste un uso vinculado también por su proximidad a la cercana Facultad de Medicina y Hospital Clínico Universitario.

Interdisciplinary Health Simulation Center (CESIS). University clinics

The former laboratories, designed in 1960 as part of Moreno Barberá's vision for the Universitat de València, exemplify his signature Modern Movement style. Following a similar dialectic to the rest of his constructions for the campus, and conceived as a complement to the nearby Faculty of Sciences (current Rectorate), their design echoes the materials and forms found in his other campus projects. Today, these repurposed spaces serve a vital function as health research facilities and university clinics, benefiting from their proximity to the Faculty of Medicine and University Clinical Hospital.

Facultat de Psicologia i Logopèdia

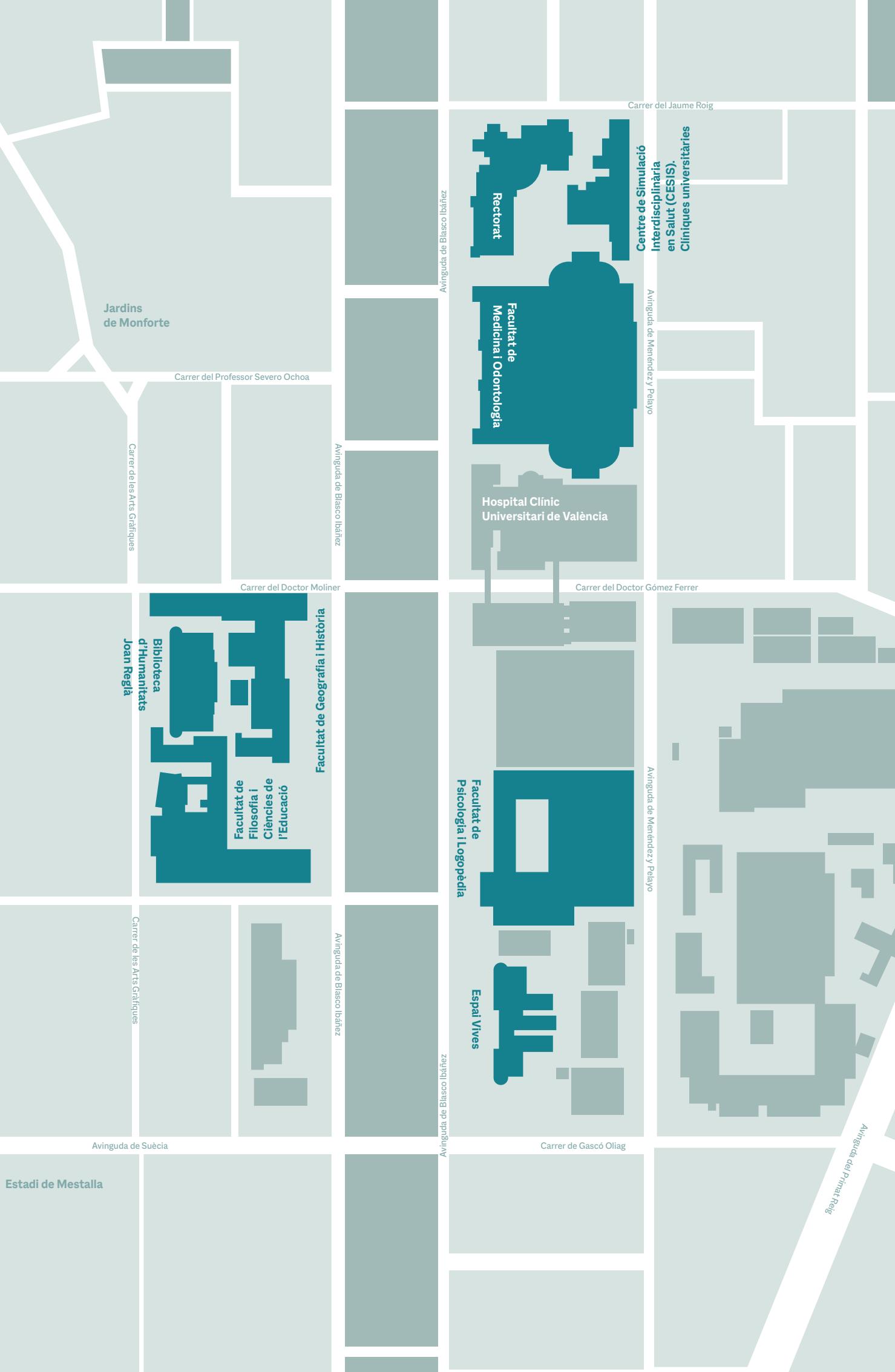
L'antiga Escola d'Enginyers Agrònoms (1960) va suposar, juntament amb la resta de les construccions realitzades per Fernando Moreno Barberà, un canvi de paradigma en l'arquitectura educacional de la ciutat. Aquesta obra, inspirada en les millors referències de l'arquitectura del Moviment Modern, forma part dels edificis amb valor patrimonial de la Universitat de València. L'edifici de la Facultat de Psicologia basteix la seua estructura amb elements arquitectònics innovadors per a l'època, com ara el vidre, el formigó vist i els perfils metàl·ics, tots els quals descriuen una silueta de trets moderns.

Facultad de Psicología y Logopedia

La antigua Escuela de Ingenieros Agrónomos (1960) supuso, junto con el resto de las construcciones realizadas por Fernando Moreno Barberá, un cambio de paradigma en la arquitectura educacional de la ciudad. Esta obra, inspirada en las mejores referencias de la arquitectura del Movimiento Moderno, forma parte de los edificios con valor patrimonial de la Universidad de València. El edificio de la Facultad de Psicología levanta su estructura con elementos arquitectónicos innovadores para la época, como son el cristal, el hormigón visto y los perfiles metálicos. Todos ellos describen una silueta de rasgos modernos.

Faculty of Psychology and Speech Therapy

The former School of Agricultural Engineering (1960), along with Moreno Barberá's other projects, marked a paradigm shift in Valencia's educational architecture. The Faculty of Psychology, a heritage building at the Universitat de València, was inspired by the finest examples of Modern Movement architecture. It features innovative elements such as glass, exposed concrete, and metal profiles, all contributing to its distinctly modern silhouette.

Espai Vives

Aquest edifici, projectat per Javier Goerlich el 1935 com a Residència d'Estudiants, va formar part de les construccions més singulars de l'arquitectura racionalista valenciana, desenvolupada als anys 30 del segle XX. No es va construir fins acabada la guerra civil, encara que va mantenir en gran part el seu disseny modern original. També es descriu l'estil com a tipus vaixell, per les corbes que rematen els extrems de la façana principal, element aquest que és el més característic de l'edifici.

Espacio Vives

Este edificio, proyectado por Javier Goerlich en 1935 como Residencia de Estudiantes, formó parte de las construcciones más singulares de la arquitectura racionalista valenciana, desarrollada en los años 30 del siglo XX. No se construyó hasta después de la guerra civil, aunque mantuvo en gran parte su diseño moderno original. También se describe el estilo como tipo barco, por las curvas que rematan los extremos de su fachada principal, siendo este su elemento más característico.

Espacio Vives Building

This building, designed by Javier Goerlich in 1935 as a Student Residence, was one of the most unique constructions of Valencian rationalist architecture developed in the 1930s. It was not built until after the civil war, although it largely maintained its original modern design. The building's most distinctive feature is its curved facade, often described as ship-like, which sets it apart as a unique architectural landmark.

Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació

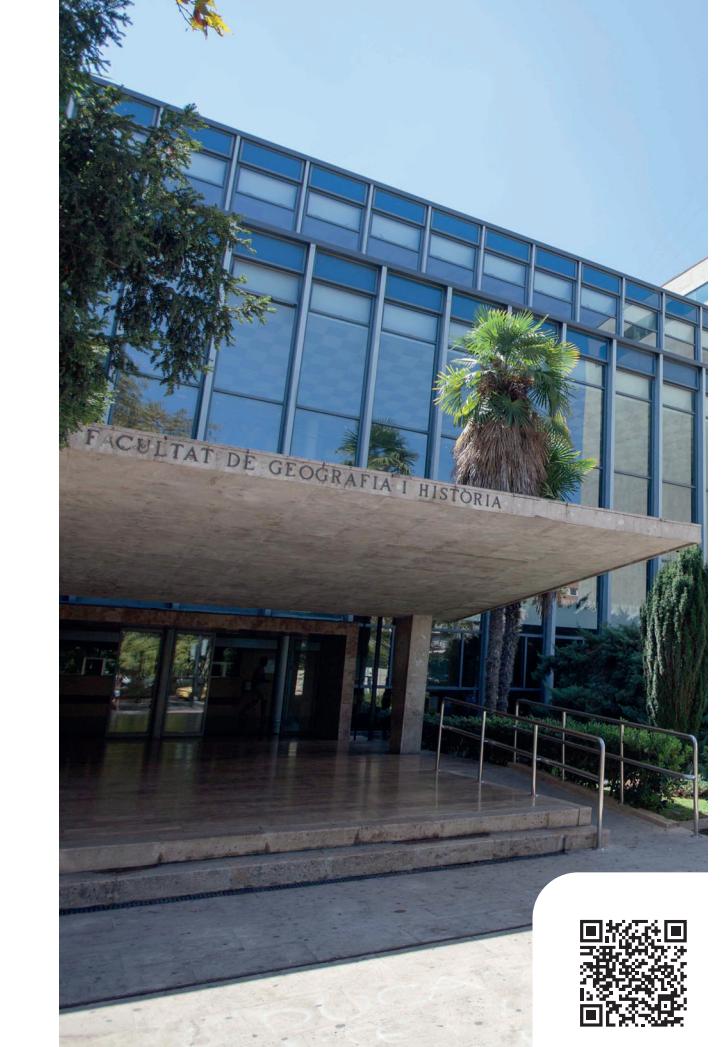
L'antiga Facultat de Dret va ser la primera obra projectada per Fernando Moreno Barberá per a la Universitat de València (1959). Aquest immoble forma part de l'arquitectura d'encuny modern bastit a València a mitjan segle XX. Caracteritzen la seua construcció la incorporació de nous materials, com l'acer, el vidre i el formigó vist, amb un ús racional i voluntàriament desornamentat, que accentuen el seu aspecte innovador.

Facultad de Filosofía y Ciencias de la Educación

La antigua Facultad de Derecho fue la primera obra proyectada por Fernando Moreno Barberá para la Universidad de Valencia (1959). Este inmueble forma parte de la arquitectura de cuño moderno levantada en Valencia a mediados de siglo XX. Caracterizan su construcción la incorporación de nuevos materiales, como el acero, el cristal y el hormigón visto, con un uso racional y voluntariamente desornamentado, que acentúan su aspecto innovador.

Faculty of Geography and History

The Faculty of Geography and History (1960), along with the former Faculty of Law, constituted the first complex designed and built by Moreno Barberá at the Universitat de València. This project embodies the principles of the Modern Movement, which was emerging in Valencia at the time. Its design showcases the era's most avant-garde architectural trends, notably featuring the curtain wall in its main building and incorporating innovative materials such as glass, metal, and exposed concrete.

Facultat de Geografia i Història

La Facultat de Geografia i Història (1960) va completar, juntament amb l'antiga Facultat de Dret, el primer conjunt projectat i construït per Moreno Barberá a la Universitat de València. Aquesta obra està inspirada en els principis del Moviment Modern que va ser introduït a València en aquell moment. Influida per les línies més modernes i rupturistes vigents, inclou entre les seues característiques l'anomenat mur cortina, utilitzat sobretot a l'edifici principal, i l'ús de nous materials, com el vidre, el metall o el formigó vist.

Facultad de Geografía e Historia

La Facultad de Geografía e Historia (1960) completó, junto con la antigua Facultad de Derecho, el primer conjunto proyectado y construido por Moreno Barberá en la Universidad de Valencia. Esta obra está inspirada en los principios del Movimiento Moderno que fue introducido en Valencia en aquel momento. Influida por las líneas más modernas y rupturistas de entonces, incluye entre sus características el llamado muro cortina, utilizado sobre todo en su edificio principal, y el uso de nuevos materiales, como el cristal, el metal o el hormigón visto.

Biblioteca d'Humanitats Joan Reglà

Aquest edifici va formar part de les propostes presentades per l'arquitecte Javier Goerlich de millora de les instal·lacions de la Universitat de València durant els anys 30 del segle XX. El projecte racionalista original es va transformar a mitjan anys 50 del mateix segle. En aquest moment, es van incorporar al immoble altres elements arquitectònics, com la utilització de la rajola de cara vista per a cobrir els parapets exteriors i els marcs motllurats en pedra que envolten les finestres. Aquests aspectes donen a l'edifici una imatge molt singular. Presideix la façana principal de l'immoble la monumental entrada sobre escalinata.

Biblioteca de Humanidades Joan Reglà

Este edificio formó parte de las propuestas presentadas por el arquitecto Javier Goerlich de mejora de las instalaciones de la Universidad de Valencia durante los años 30 del siglo XX. El proyecto racionalista original se transformó a mediados de los años 50 del mismo siglo. En este momento, se incorporaron al inmueble otros elementos arquitectónicos, como la utilización del ladrillo visto para cubrir los parapets exteriores, y los recercados moldeados en piedra que rodean las ventanas. Estos aspectos le dan al edificio una imagen muy singular. Preside el frente principal del inmueble la monumental entrada sobre escalinata.

Joan Reglà Library of Humanities

This building was one of the proposals presented by architect Javier Goerlich in the 1930s as part of his plan to enhance the Universitat de València's facilities. The original rationalist design underwent significant changes in the mid-1950s. New architectural elements were incorporated during this transformation: facing brick was used to clad the exterior walls, and the windows were framed with molded stone, giving the building its distinctive appearance. The main facade is dominated by a grand entrance with a staircase.

